

15.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 stycznia 1936 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Stawka podatku od obrotu wynosi:

1) 1,2% od obrotów:

a) wymienionych w art. 5 p. 1) i 4), a osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe: przedsiębiorstwa handlowe, przedsiębiorstwa skupu zawodowego oraz samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw;

b) osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe przedsiębiorstwa wydawnictwa książek, drukowanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

2) 1,5% od obrotów, wymienionych w art. 5 p. 7) i 8), a osiągniętych przez przedsiębiorstwa przemysłowe kategorii VI, VII i VIII świadectw przemysłowych;

3) 1,7% od obrotów:

a) wymienionych w art. 5 p. 1) i 4), a osiągniętych przez nieprowadzące prawidłowych ksiąg handlowych: przedsiębiorstwa handlowe, przedsiębiorstwa skupu zawodowego oraz samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw;

b) wymienionych w art. 5 p. 2), a osiągniętych przez przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem zysków brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznymi tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowymi;

4) 1,9% od obrotów, wymienionych w art. 5 p. 4) i 7), a osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe: przedsiębiorstwa przemysłowe kategorii I, II, III, IV i V świadectw przemysłowych oraz samoistne przedsiębiorstwa wykonywania robót;

5) 2,5% od obrotów przedsiębiorstw ekspedycyjnych, przewozowych i komunikacyjnych;

6) 6% od obrotów przedsiębiorstw komisowych i pośrednictwa handlowego oraz pośredników handlowych (kat. IIb zajęć przemysłowych — cz. III lit. D taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23);

7) 3% od pozostałych obrotów, podlegających opodatkowaniu.

Stawki, przewidziane w p. 1) lit. a) i w p. 3) lit. a), stosuje się wyłącznie do obrotów przedsiębiorstw handlowych, uzyskanych ze sprzedaży towarów bez przerobu. Obroty przedsiębiorstw handlo-

wych, uzyskane ze sprzedaży towarów po ich przerobieniu, odpłacają podatek według stawki 1,9%. Nie uważa się jednak za przerób nabytego towaru czynności przygotowawczych, dokonywanych zgodnie z istniejącymi zwyczajami przed uskutecznieniem sprzedaży w przedsiębiorstwach handlowych lub na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach przemysłowych. W razie wątpliwości, czy dana czynność odpowiada czynności przygotowawczej, dokonywanej zgodnie z istniejącymi zwyczajami handlowymi, zasięga władza podatkowa opinii właściwej izby przemysłowo-handlowej.

Do obrotów, osiągniętych ze sprzedaży, dokonanych bezpośrednio z samego zakładu przemysłowego, czy też z zakładów handlowych, należących do właściciela przedsiębiorstwa przemysłowego, nie mogą być stosowane stawki podatkowe, przewidziane dla przedsiębiorstw handlowych, jeżeli obroty te dotyczą towarów, wyprodukowanych przez to samo przedsiębiorstwo przemysłowe.

Począwszy od roku podatkowego 1939 stawki, ustalone w artykule niniejszym, obniża się o 0,1%;

2) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli przedsiębiorstwo przemysłowe oprócz zakładu przemysłowego prowadzi także zakład handlowy celem sprzedaży w nim wyrobów własnej produkcji, to tego rodzaju zakłady handlowe uważa się za oddzielne w myśl art. 11.

Sprzedaż produktów własnego wyrobu, dokonywana w tym samym lokalu, gdzie mieści się zakład przemysłowy, nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa.”;

3) w art. 22 skreśla się ustęp trzeci;

4) w art. 23 ustęp trzeci otrzymuje brzmienie:

„Za karty rejestracyjne na oddzielne składy (art. 22), utrzymywane przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, uiszcza się osobną stałą opłatę w wysokości dziesięciu złotych za każdą kartę.”;

5) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„W razie zagubienia świadectwa przemysłowego lub karty rejestracyjnej, przedsiębiorca jest obowiązany wnieść prośbę do właściwego urzędu skarbowego o wydanie zaświadczenia, stwierdzającego, że na prowadzone przedsiębiorstwo (zajęcie, skład) zostało nabyte świadectwo przemysłowe (karta rejestracyjna).

Zaświadczenie wydaje urząd skarbowy po uprzednim zbadaniu sprawy.”;

6) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorstwa handlowe kategorii I i II świadectw przemysłowych i przedsiębiorstwa przemysłowe kategorii I, II, III, IV i V świadectw przemysłowych, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, jak również spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnie, a nadto inne przedsiębiorstwa, które obowiązane są do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, — winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 25 następnego miesiąca, wpłacić zaliczkę na podatek przemysłowy (art. 7) w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

Pozostali płatnicy, prowadzący prawidłowe księgi handlowe, obowiązani są do wpłacania zaliczek na podatek przemysłowy (art. 7) w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym kwartale, w terminie do dnia 25 następnego miesiąca po upływie kwartału.

Płatnicy, nieprowadzący prawidłowych ksiąg handlowych, winni wpłacić zaliczkę na podatek w wysokości co najmniej 1/5 kwoty podatku, wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy, w następujących terminach: do 15 czerwca—za I kwartał, do 15 sierpnia—za II kwartał, do 15 października—za III kwartał oraz do 15 lutego następnego roku—za IV kwartał.

Przedsiębiorstwa nowopowstałe, nieprowadzące prawidłowych ksiąg handlowych, obowiązane są do opłacania kwartalnych zaliczek w wysokości ustalonej przez właściwą władzę skarbową. Postanowienie o wysokości zaliczki wydaje władza skarbową po upływie trzech miesięcy od daty uruchomienia przedsiębiorstwa, po uprzednim zbadaniu wysokości osiągniętych przez przedsiębiorstwo obrotów. Zaliczki te płatne są: za kwartał kalendarzowy, w którym uruchomiono przedsiębiorstwo, — w terminie dni 30 od daty doręczenia postanowienia, za następne zaś kwartały kalendarzowe—w terminach, przewidzianych w ust. 3.

Niewpłacone w terminach wyżej wskazanych kwoty zaliczek uważa się za zaległości podatkowe, podlegające przymusowemu ściąganiu.

7) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Minister Skarbu władny jest pobierać od drobnych przedsiębiorstw podatek przemysłowy w formie ryczałtu bez ustalania sum obrotu w każdym poszczególnym przypadku. Sposób zryczałtowania podatku, przepisy wymiarowe, poborowe i odwoławcze oraz terminy płatności ustala rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzania od poszczególnych rodzajów towarów scalonego podatku przemysłowego od wszelkich faz i rodzajów obrotów. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych, określi zgodnie ze stawkami, przewidzianymi w ustawie niniejszej, wysokość scalonego podatku przemysłowego, przepisy wymiarowe, poborowe i odwoławcze, terminy płatności scalonego podatku, władze powołane do wymiaru i poboru podatku, osoby obowiązane do płacenia podatku oraz odpowiedzialność za podatek, przyczem w razie poboru tego podatku na granicy lub przez władze celne stawki podatku scalonego mogą być przeliczone na jednostkę wagi lub od sztuki.”

8) w art. 39 w pkt. 8) kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy punkt o brzmieniu:

„9) zwalniania instytucji samorządu rolniczego oraz organizacji społeczno-rolniczych, trudniących się pośrednictwem w obrocie produktów rolnych, w przypadku, gdy powstałe stąd zyski przeznaczone są na cele społeczne lub zawodowe.”

9) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Związki samorządu terytorjalnego otrzymują udział w państwowym podatku przemysłowym od obrotu w wysokości 17% wpływów z tego podatku.

Nadto związkom samorządowym przysługuje prawo pobierania od wszystkich przedsiębiorstw i zajęć dodatku do wysokości 30% pobieranej na rzecz Skarbu Państwa ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Wpływy z odsetek, pobranych od zaległości w państwowym podatku przemysłowym, przypadają w całości na rzecz Skarbu Państwa.”

Art. 2. W art. 2 w ust. (1) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127), zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 518), wyrazy: „do kryzysowego dodatku do państwowego podatku dochodowego” zastępuje się wyrazami: „przemysłowego od obrotu”.

Art. 3. W ustawie z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 42 ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, przewidzianych w artykułach 71, 80, 125 i 129, podwyżkę stemplową oblicza się w wysokości 25-krotnej.”

2) w tytule przed art. 66 skreśla się wyrazy:

„A. Umowy i orzeczenia.”

3) w art. 67 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Pismo, stwierdzające umowę o sprzedaż części ułamkowej (idealnej) rzeczy ruchomej, nabytej przez sprzedawcę drogą dziedziczenia, zapisu lub darowizny, podlega, jeśli kupujący ma udział w tejże rzeczy z tych samych tytułów, opłacie w wysokości 0,5%.”

4) w art. 69 skreśla się punkt 2) oraz w punkcie 4) wyrazy: „jeżeli pismo takie jest zaopatrzone tylko w podpis jednej strony i przytem nie jest ani sporządzone ani uwierzytelnione sądownie lub notarialnie”;

5) skreśla się tytuł przed art. 72 i artykuły 72, 73 i 74;

6) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Pisma, stwierdzające umowę o świadczenie usług — z wyjątkiem dokumentów przewozowych (art. 92 i 93) oraz pism, stwierdzających umowę o przechowanie (art. 95) lub depozyt nieprawidłowy (art. 118) — podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1% od umówionego wynagrodzenia.”

7) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Wolne są od opłaty pisma, stwierdzające:

1) umowę między służbodawcą a pracownikiem;

2) umowę z majstrem o przyjęcie ucznia;

3) umowę, którą choćby jeden z kontrahentów zawarł w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku.

Przez umowę w p. 1) wymienioną rozumie się umowę, na mocy której pracownik podlega w cza-

sie wykonywania umowy stałemu nadzorowi i kierownictwu służbodawcy.”;

8) skreśla się artykuł 119;

9) w art. 120 w pkt. 7) kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy punkt o brzmieniu:

„8) uznanie prawidłowości salda przez odbiorcę wyciągu z rachunku bieżącego.”;

10) skreśla się rozdział dwudziesty ósmy (artykuły 136, 137 i 138);

11) w art. 139 wyrazy: „dwudziestego ósmego” zastępuje się wyrazami: „dwudziestego siódmego”.

Art. 4. W ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) oraz dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544), wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 8:

a) ustęp 1) otrzymuje brzmienie:

„Podatek komunalny od przemysłu i handlu może być pobierany tylko w postaci udziału we wpływach z państwowego podatku przemysłowego, pobieranego w formie podatku od obrotu, oraz dodatku do tego podatku, pobieranego w formie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych. Wysokość udziału oraz dodatku określa ustawa o państwowym podatku przemysłowym.”;

b) ustęp 2) otrzymuje brzmienie:

„Wpływy z udziału i dodatku (ustęp 1), z zastrzeżeniem 10% dla samorządu wojewódzkiego (art. 22), przypadają:

a) gminom miejskim — co do podatku od przedsiębiorstw i zajęć, wykonywanych na obszarze tych gmin,

b) powiatowym związkom komunalnym — co do podatku od przedsiębiorstw i zajęć, wykonywanych poza obszarem gmin miejskich. Powiatowe związki komunalne obowiązane są jednak tym gminom wiejskim, na których obszarze wymienione wyżej przedsiębiorstwa i zajęcia są wykonywane, wypłacić połowę sumy, otrzymanej tytułem udziału i dodatku w podatku od tych przedsiębiorstw i zajęć, w ciągu dni 14 po otrzymaniu udziału i dodatku.”;

c) w ustępie 3) wyrazy: „Dodatki komunalne do scalonego podatku przemysłowego, przypadające w wysokości 25% podatku państwowego, poczynając od dnia 1 grudnia 1935 r.”, zastępuje się wyrazami: „Wpływy z udziału komunalnego w scalonym podatku przemysłowym”;

2) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„1) Samorząd wojewódzki otrzymuje 10% wpływów związków samorządowych z dodatków komunalnych do państwowego podatku od nieruchomości (art. 6) oraz 10% wpływów z udziału związków samorządowych w państwowym podatku przemysłowym i z dodatku do tego podatku (art. 8).

2) Ponadto samorządowi wojewódzkiemu przysługiwać będzie uprawnienie do korzystania z wpływów z dodatków komunalnych do państwowego podatku gruntowego w tych granicach, w jakich określi to prawo Minister Skarbu w porozumieniu z Mini-

strem Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnymi i o innych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544).”;

3) w art. 58 ustęp 2) otrzymuje brzmienie:

„W tych samych terminach wypłaca się związkom samorządowym przypadające im sumy z udziałów w państwowych podatkach: dochodowym i przemysłowym.”.

Art. 5. W art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 42, poz. 285) wprowadza się zmiany następujące:

1) w ust. 1 wyrazy: „od państwowego podatku przemysłowego” zastępuje się wyrazami: „od części państwowego podatku przemysłowego od obrotu, przypadającej Skarbowi Państwa.”;

2) skreśla się ustęp drugi.

Art. 6. (1) Stawki podatku przemysłowego od obrotu, określone w art. 1 pkt. 1) dekretu niniejszego, stosuje się do obrotów, osiągniętych począwszy od dnia 1 stycznia 1936 r.

(2) Zaliczki kwartalne na rok podatkowy 1936 dla płatników, nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych, oblicza się na podstawie obrotu, ustalonego przy wymiarze podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1935, przy zastosowaniu stawek podatkowych, przewidzianych w art. 1 pkt. 1) dekretu niniejszego.

(3) Przepisy art. 1 pkt. 2) dekretu niniejszego stosuje się do należności za świadectwa przemysłowe począwszy od roku 1937.

(4) Istniejące w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego zaległości w podatku przemysłowym od obrotu za poszczególne lata oraz zaległości w poszczególnych zaliczkach na tenże podatek — wraz z dodatkami, pobieranymi na mocy art. 42 p. a) ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716), ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612) i wydanych na jego podstawie rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 27 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 788) i z dnia 28 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 452), — łączy się na kontach poszczególnych płatników w jedną ogólną sumę. To samo stosuje się do powstających po dniu wejścia w życie dekretu niniejszego należności: z tytułu podatku przemysłowego od obrotu za lata podatkowe do roku podatkowego 1935 włącznie oraz z tytułu zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za wymienione lata podatkowe.

(5) Udział związków samorządowych w podatku przemysłowym od obrotu, ustalony w art. 1 pkt. 9) dekretu niniejszego, stosuje się do wszelkich wpływów z tego podatku, osiągniętych po dniu wejścia w życie dekretu niniejszego a obliczonych w myśl ust. (4).

(6) Dodatki do podatku przemysłowego, wymienione w ust. (4), będą po raz ostatni pobrane —

jednak przy zastosowaniu przepisów tegoż ustępu— do należności: z tytułu podatku przemysłowego od obrotu za rok podatkowy 1935 oraz z tytułu zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za tenże rok podatkowy.

(7) Nadzwyczajna danina majątkowa, wprowadzona ustawą z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248), a przypadająca od płatników państwowego podatku przemysłowego, nie zostanie pobrana za lata 1936 i 1937.

(8) Art. 3 stosuje się do pism, sporządzonych po wejściu w życie dekretu niniejszego.

Art. 7. (1) Wykonanie dekretu niniejszego porucza się: Ministrowi Skarbu co do art. 1 — 3 i art. 6, Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu co do art. 4, oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu co do art. 5.

(2) Upoważnia się właściwych Ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitych tekstów ustaw i rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej, zmienionych dekretem niniejszym, z zastosowaniem nowej numeracji artykułów, paragrafów i ustępów oraz z uwzględnieniem przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitych tekstów.

Art. 8. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościalkowski
Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

16.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 stycznia 1936 r.

o przedsiębiorstwach zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przedsiębiorstwa zajmujące się zbieraniem i udzielaniem informacji o stosunkach gospodarczych (biura informacyjne) wolno prowadzić dopiero po uzyskaniu koncesji.

Art. 2. (1) Koncesji udziela według swobodnego uznania Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Koncesji nie można udzielić osobie fizycznej, nie posiadającej obywatelstwa polskiego, oraz osobie prawnej, mającej siedzibę zagranicą.

Art. 3. (1) Koncesje są imienne i nie mogą być odstępowane.

(2) Koncesja gaśnie z chwilą śmierci osoby fizycznej lub likwidacji osoby prawnej.

(3) Minister Przemysłu i Handlu odbierze koncesję, jeżeli koncesjonariusza skazano prawomocnym wyrokiem za występki przeciw bezpieczeństwu Państwa albo popełniony z chęci zysku, bądź za zbrodnię.

(4) Minister Przemysłu i Handlu może odebrać koncesję:

1) jeżeli przedsiębiorstwo nie zostanie uruchomione w ciągu sześciu miesięcy od udzielenia koncesji;

2) w razie naruszenia warunków koncesji;

3) jeżeli to będzie konieczne ze względu na interes publiczny lub bezpieczeństwo Państwa.

Art. 4. Przepisy, określające warunki udzielania koncesji, nie wyłączając składania kaucji i jej wysokości, zakres działania przedsiębiorstwa oraz prawa i obowiązki koncesjonariusza, wyda w drodze rozporządzenia Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 5. Kto trudni się zawodem zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych, nie posiadając wymaganych do tego uprawnień, podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

Art. 6. Kto będąc właścicielem, zarządcą lub pracownikiem biura informacyjnego narusza przepisy dekretu niniejszego lub rozporządzeń wydanych na jego podstawie — podlega, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza z mocy innych przepisów, w drodze administracyjnej karze grzywny do 3.000 zł albo karze aresztu do 3 miesięcy, lub obu tym karom łącznie.

Art. 7. Przedsiębiorstwa zajmujące się zbieraniem i udzielaniem informacji o stosunkach gospodarczych, a istniejące w chwili wejścia w życie dekretu niniejszego, mogą działać na podstawie i w ramach dotychczasowych uprawnień tylko przez jeden rok od dnia ogłoszenia tego dekretu.

Art. 8. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 9. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), zmienionem ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) skreśla się:

1) w art. 8 punkt 9,

2) w art. 41 w ust. 1 cyfrę „9”,

3) w art. 41a ustęp 2,

4) w art. 126 ustęp 2,

5) w art. 132 w ust. 2 w pkt. 3 cyfrę „9”.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościalkowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*